

Cuprins

<i>Prolog</i>	7
Fiica paracliserului	15
Bagdad, dragostea mea	29
Top Gun	37
Asasinate la Ninive.	53
Blestemul Califului.	59
Noaptea de 6 august.	67
Bătrânul imam	79
O gazelă miraculoasă	99
Lupta de clasă.	103
Sfânta Maria din Khidir	121
Mai este oare aceasta o femeie?	125
Mitul lui Iona	137
Perla Eufratului.	143
Dumnezeu cârpit	165
Întâlnire în Franța.	167
Cel drept.	179
Înverzitorul.	189
Și la mijloc curge Tigrul	195
<i>Note și referințe.</i>	207

Sara Daniel, Benoît Kanabus

Târfa Califatului

Traducere de Nicolae Constantinescu

POLIROM
2021

Pentru că întotdeauna te saturezi, până la urmă, chiar și de bunătățile preferate, jurnalistul o cedează într-o zi pe Maria altui negustor de sclave, Abu Ossama. Acesta este un francez de origine siriană, un tânăr slăbănog cu barba abia mijită care îi urcă până unde încep pomeții proeminenți. A dorit-o pe Maria de cum a văzut-o și, când a aflat că era creștină, una adevărată, una din Orient, a devenit nerăbdător. Ca s-o aibă, a ajuns să-și vândă și mașina.

Abu Ossama îi șoptește vorbe de iubire în limbajul lui Booba^{*}: „15 în încărcător, 6 în butoiaș, așa. Fă-mi de mâncare, dă-mi inima ta, de nevastă te-oi lua. Multe necazuri și puțini ortaci. Lasă-i să le curgă balele-n draci. Să-i faci, să-i faci, să-i faci pe toți, asta e ideea, că poți!”. Jură că vrea să se căsătorească cu ea – un proiect la care va renunța, gândindu-se cu teamă la ce va zice lumea când se va afla că femeia e mai mare cu zece ani decât el. Între timp, Maria, care înțelege după mutra lui nătângă că-i debitează un cântec de iubire, se întreabă dacă va putea să găsească în fine puțin

* Rapper francez (n.tr.).

răgaz, o colivie poleită cu aur, ca a Suzanei la Mosul. Speranța nu durează mult. Să fie din cauza pasiunii? Francezul începe prin a-i frânge încheieturile mâinilor cu un ștergător de parbriz din cauciuc uzat care șfichiuieste ca un bici din curele.

Abu Ossama la război, Rashid în oraș, francezul a ajuns să se ocupe de comerțul cu sclave mai mult din întâmplare. Acest fiu de băcan din Lunéville care încasa RSA* și-a petrecut primul an la Rakka prin internet café-urile siriene, agățând fete pe Facebook și mâncând kebab. Tresare la zgomotul bombelor. Kalașnikovurile îi folosesc îndeosebi ca să atragă tinere jihadiste. Dintr-odată, el, care se lăsa pradă fantasmelor legate de inaccesibilele pițipoance americane în fața monitorului, a devenit, mulțumită jihadului, „un tip mișto”, cum zice el. Propunerile de căsătorie din partea „surorilor” vin cu nemiluita pe mesagerie: fete curate, consideră el util să le precizeze „fraților” lui rămași în țară.

Este perioada în care jihadul înseamnă încă vacanța mare. Pe Instagram, acei adolescenți psiho-pați cu părul lung postează fotografii în care se îndoapă în bazarul din Rakka cu foițe din pastă

* *Revenu de Solidarité Active* („venit de solidaritate activă”), un fel de ajutor social (n.tr.).

uscată de caise, plonjează în apele verzi ale Eufra-
tului sau decapitează câțiva „batarzi de necre-
dincioși”, ale căror cadavre violacee le târăsc în
urma BMW-urilor. Adevărate filme de groază *made
in Şaria*. Francezul Abu Ossama încă nu regreta că
se alăturase coloniei siriene, țara unde umblă câinii
cu covrigi în coadă, unde te fuți și tragi la țintă ca
în jocul acela care-i plăcea la nebunie, *Call of Duty*,
dar *in real life*. Ticăloșiile sunt la fel ca în cartier,
dar aici religia legitimează totul: furtișagurile devin
prăzi, minciunile, subtilități ale credinței, violu-
rile, acte de purificare. La Rakka este acum epoca
lepădăturilor.

Când Statul Islamic a decretat că traficul de
sclave era legal, Rashid a reperat adolescente yazi-
dite frumoase care spălau pe jos. Asemenea băia-
tului dolofan din *Charlie și fabrica de ciocolată*, care
trece de la un râu de ciocolată la o cascadă de sirop
de căpșuni, a început să cumpere compulsiv femei
cu banii pe care și-i procură din Franța făcând cre-
dite de consum pe care nu și le achită niciodată.
Acea țară de „*kouffar*” rasiști” continuă chiar să-i
plătească ajutorul social, face el haz.

Și apoi, când haremul a devenit prea costisitor
de întreținut, Rashid a avut o idee: să facă comerț
cu femei. Un comerț util pentru Stat și mai ales

* Necredincioși (n.tr.).

departe de linia frontului. Căci intrarea în război a coaliției internaționale în 2014 a însemnat chemarea la ordine. Bombardamentele se intensifică și emirii nu mai râd. Vede capul unui prieten făcând explozie în fața lui. Rashid, omul din suburbii, chiar și în pielea lui Abu Ossama războinicul, tremură. Îi este teamă să nu fie ucis, chiar mai mult, să nu fie executat de șefii Statului Islamic, care încep să vadă trădători peste tot. Se imaginează în veșmânt portocaliu, cu mâinile la spate, în deșert, bâiguind într-o arabă jalnică ultima rugăciune. A venit pentru „frați”, într-adevăr, dar mai ales pentru „surori”, și foarte puțin ca să ajungă în raiul martirilor – sau, dacă e să fie așa, „să se întâmple rapid”, cum zice el. „De ce m-aș duce să lupt? Dacă sunt rănit, primesc 20 de dolari! Păi, vreo 15 euro! Adică nici măcar două meniuri *Long chicken* la Burger King”, i-a explicat el Mariei, care n-a auzit niciodată de sandviciuri cu ulei de palmier.

*

Rashid și-a întâlnit soția legitimă, pe Nathalie, într-o *madafa*. Ea este ideologul cuplului. Această fostă vânzătoare de lenjerie fină de la Créteil, care posta selfie-uri în slip pe Instagram, a devenit mai „daeshiană” decât Daesh și aplică regulile cu

fanatismul convertitelor „neaoșe”. Nathalie îi primește acum pe soldații Califatului ca pe niște îngeri coborâți din cer. Cu ei, totul va redeveni ca înainte, zice ea. Dar la care „înainte” se gândește? Acela în care tatăl ei n-o abandonase ca să plece să-și întemeieze o nouă familie? La acela în care nu i se zicea „cățea împuțită” în fața lacului din oraș? Sau la acela al islamului cuceritor la care visează, fără să fi deschis vreodată o carte de istorie?

Nathalie zice că, purtând vâlul integral, și-a construit o nouă piele și că, dacă îi este scoasă, îi rămân doar oasele.

După fiecare dintre văduviile ei, s-a întors fără să se plângă în *madafa*, ca să-și jelească soții morți și mai ales să se asigure, după un termen de văduvie de patru luni și zece zile, că nu-i lăsaseră un pui de leu în pânțece. Pe măsură ce zilele treceau în acel gineceu sordid, Nathalie își pierdea tot mai mult speranța de a rămâne vreodată însărcinată înainte ca soții să-i cadă în luptă. Cine-i va face un copil? Următorul? E trecut deja de 30 de ani. Oricum, nu există decât o singură ieșire din acele imobile în care sunt închise pe câteva etaje văduvele, divorțatele și nou-sositele: căsătoria.

Așa că fetele așteaptă cu nerăbdare „întâlnirile rapide” zilnice de 15 minute cu luptătorii. De unde vii? Ce aștepti de la căsătorie? Care e concepția ta despre jihad? Ele pot să-și arate la cerere fața,

dar le este categoric interzis să-și lase descoperit părul. Următorul. Nu vor nici negri, nici asiatici. De preferință, albi cu ochi albaștri sau arabi care vorbesc frumoasa limbă a Profetului. Următorul. Când vine în fața lor un cecen cu reputația lui de brută, pălesc. Următorul. Ei vor buze pline și forme generoase – dacă s-ar putea, o „bombă atomică” cu alură orientală. Următoarea. Fetele vorbesc despre frumusețea lor interioară, spun că sunt niște perle, încercând să se conformeze modelului de soție pe care l-au învățat din revistele salafiste. Luptătorii vorbesc despre numărul de raporturi sexuale zilnice de care au nevoie. Până la urmă, toată lumea se căsătorește pe bandă rulantă în uzina matrimonială a Califatului: trebuie să iasă de acolo, trebuie să se reproducă, trebuie să moară.

Când Rashid din Lunéville, alias Abu Ossama al-Firanci, a venit s-o ia ca să se căsătorească cu ea, Nathalie nu i-a cerut decât două curmale ca dotă. El a avut mai mulți copii de la yazidite, e un bun reproducător, și asta e tot ce-i cere franțuzoaica. Se supune cu rapiditate regulilor lui, îi acceptă comerțul, îi adoptă toate *sabiya* până la ultima, acea creștină care face să strălucească ochii soțului. I-ar ține picioarele desfăcute în timp ce el se ușurează în ea dacă i-ar cere-o. Oare Mahomed n-a avut și el o sclavă coptă, exact o Maria?